

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Læandro. 303.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

παρ' αὐτῆς ἔξαιτούμεθα, συγχωρήσω-
μεν τοῖς υπευθύνοις ὀφλήματα, ἵνα
τούτω τὸ μηδὲν χρεωστὴν χετορθώσω-
μεν. Βῶνος ὁ ναύκληρος οἶτον ἔφη τῶ
δημοσίῳ λοιπά ζῆσθαι, ὃν ἄνεμοι καὶ
χεταρίδες καὶ λαίλαπες χετὰ θά-
λασσαν ἐμερίσαντο· ἢ τοίνυν τῶ σάλῳ
τῆς θαλάσσης ὀπιτιμήσατε, δικαιο-
σύνη κυβερνῶντες τὰ σράγματα, ἢ
ἄλλοις ἂν ἀμαρτάνωμεν, τοῖς σέ-
πλώμασι συγγνώσκετε.

Σωζομένην δομεστικῶν τῶ ἐπαρχῆς. τ.

Βῶνος ἔστος ὁ διδούς σοι τὰ χεά-
ματα, θαλασίων ἐπειραθῆ πόνων, ἀ-
νέμων μὲν ὕλητων, κυμάτων δὲ σκλη-
ρῶν, καὶ οἶτον ἀφῆρῆθη δημόσιον. ἔ-
πειδὴ τοίνυν ἔστι πλὴν μὲν γνώμην οὐ
ναύκληρος, πλὴν δὲ θρησκείαν ὀρθόδο-
ξος, πλὴν δὲ γλώσσαν, ἔχ' οἷος ναυπι-
κός, καὶ πάντα σοι ἄρετας, λύσον αὐ-
τὸν τῆς ἀθυμίας, ἵνα σε χεῖρὸς σέ-
φάοις ἀφῆρασίας ἐν τῇ μεγάλῃ ἡμέ-
ρᾳ τελεώσῃ.

Θεογνώστῳ. τὰ.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ σακτιλία
σου, αὐταῖ με παρεχάλεσαν· τοῦτο,
οἶμμι, ἔστιν, ἔπειδὴ ῥαθυμίας πρὸς
ἀμαρτίας ὠλίθησα, ῥάβδῳ μὲν
με πρὸς νῆψιν ἐπαίδευσας· ἔπειδὴ
δὲ μασιζόμενος εἰς ὀλιγοψυχίαν ἐ-
πεπόμην, σακτιλία δυναμούσῃ με
ἐπετέλεξας.

Κυρτίνῳ μοναχῶ. τβ.

Ὅρος ἔσω σοι φιλοσοφίας, ἢ τῆς
ἀθλητικῆς μεθ' ὧν ἐτάχης γυμνασία. ἀ-
δὲ νῦν ἐν σκείνοις ὀράς, καὶ ζήλῳ, καὶ
πλήρῳ, ὡς πολλῆς γέμοντα σο-
φίας, καὶ πολλοὺς πλέξαντα τοῖς ἐν-
παλάμοι σεφάοις.

Λεάνδρῳ. τγ.

Ἡ φύσις ἡ ἀνθρωπεία, θαυμάσιε,

exposcimus, ijs, qui nobis obnoxij sunt,
debita remittamus: vt hac ratione hoc cō-
sequamur, ne quicquam debeamus. Nau-
clerus Bonus ait se Reipublicæ de fru-
mento reliquari, quod venti ac turbines
& procellæ in mari sibi vendicarunt. Qua-
re aut maris iactationi ac tempeftati suc-
censete, res æqua ratione gubernâtes: aut,
quo adusque peccemus, aduersis rerum
euentibus ignoscite.

Sozomeno, præfecti domestico. 300.

Bonus hic, qui literas nostras tibi reddit,
marinorum laborum, atque ingentium
ventorum, grauiumque fluctuum pericu-
lum fecit, publicique frumenti detrime-
nto mulctatus est. Quoniam igitur animi
instituto ac sententia nauclerus non est,
religione autem orthodoxus est, lingua ve-
rò minimè nautica præditus, ac denique
omnibus in rebus tibi gratus & acceptus,
angore animi ac mœstitia eum libera: vt &
Christus in magno illo die immortalitatis
corona te coronet ac perficiat.

Theognosto. 301.

Virga tua, & baculus tuus, ipsa me con-
solata sunt. Hoc est, vt quidem opinione
assequor: Quoniam ob negligentiam at-
que incuriam in peccatum lapsus sum, vir-
ga quidem me ad animi attentionem ac
vigilantiam erudisti. Quoniam autem tur-
sum flagris affectus in animi imbecillita-
tem vergebam, corroborante baculo me
fulcijsti.

Quintino monacho. 302.

Philosophiæ regula tibi sit, athletarum,
in quorum numerum te aggregasti, exer-
citatio. Quæ autem nunc in illis cernis, ea
etiam imitare ac præsta, vt quæ ingenti sa-
pientia referta sint, multasque ijs, qui hu-
iusmodi certamine funguntur, coronas
nectant.

Leandro. 303.

Humana natura, vir eximie, nec eiusmo-

di est, quæ mala omnino nõ admittat: nec rursus vi naturæ mala habet: verum per animi negligentiam ac socordiam, prolapsionem à bonis sustinet. Quod etiam primo homini accidit, perindeque salutis finibus deiectus est: quam tamen rursus secundus homo, ex eo ortus, qui veram naturam nostram in seipso suscepit, ipsi reddidit: Nam cum verè Deus esset, homo verè effectus est, ex duabus naturis vnus Dei Filius existens, haudquaquam ab eo, quod erat, immutatus, cum id, quod sumus, factus est.

Cheremoni. 304.

Et ob crebras tuas literas pudore suffundor: & rursus ob parùm honestas & laudabiles actiones te auersor. Atque, quidnam tibi respondeam, ancipitis animi sum. Non quòd, id quod quæris, explanare nequeam: verum quòd auribus tuis, vt indignis, parcam. Neque enim canibus sancta dare nobis licet. Si autem insanire desinas, & quæ à me quæsissti exponam, & ostendam quoniam pacto id, cui tu fidem abrogas, extra dubitationem sit. Nam nec lippiens oculus in folis orbem aciem defigere potest, & si eam defigat, frustra id agit: nec fordida mens sanctarum rerum quicquam vtiliter perferutari potest.

Eutonio. 305.

Cum ait psalmista, Adhæsit pavimento anima mea, primùm quidem ipsius cū corpore communionem ac societate significat, vt quæ ex pulueris pavimento sit. Deinde etiam voluntariam suam humilitatem, quam, ob admissum facinus, præ se tulit: vt qui per eam, iuxta sermonem Dei, cum, qui se humiliat, exaltantis, vitam adepturum se speraret.

Theodosio Scholastico. 306.

Cum mores integritatem, non anni testantur, serui reprehensio in eiusmodi homine non est. Verum et si violenta fortuna cum in seruitutem redegit, at generosa vo-

εἴτε ἀνεπίδεκτός ἐστι κακῶν, οὔτε φύσικώς κέκτηται τὰ κακὰ, ἀλλὰ γνώμη καὶ ῥαθυμία τὴν σπόπῳσιν ὑπομῆναι τῶν χειρῶν. ὁ δὲ καὶ ὁ ἄρῳτος πέπονθεν ἄνθρωπος, καὶ τῶν ὄρων τῆς σωτηρίας ἐξέπεσεν, ἦν αὐτῷ πάλιν ὁ δεύτερος ἐξ αὐτῆς σποδέδακεν ἄνθρωπος, ὁ τὴν ἀληθινὴν φύσιν ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ ἔπιδεδέξατο. θεὸς γὰρ ὢν ἀληθῶς, γέγονεν ἄνθρωπος ἀληθῶς. ὅτι δύο φύσεων, εἰς ἑὸς ὢν θεὸς ἔτραπείσθαι ὁ δὲ ἦν, ἐν τῷ γενέσθαι ὁ ἐσμέν.

ὅτι δύο φύσεις ἔπειτα

Χαιρήμονι. τδ.

Καὶ γράφοντα πολλάκις ἀγχύομαι, καὶ ἀράφοντα ἔχει ἄλλως σποτρέφομαι. καὶ σπορῶ τί σοι σποκρίθω, ἔχῳς λεπτόμορος σαφηνείας, ἀλλὰ φειδόμενος τῆς ἀκοῆς σου ὡς ἀναξίας. οὐ γὰρ κωσι δίδομαι τὰ ἄλλα ἔπιδράπημην. εἰ δὲ σπολυπῆστος, καὶ λέξω τὰ αἰτηθέντα, καὶ δέξω τὸ ἀπιτρούμην ἀναμφίβυλον. ἔδδ γὰρ λημῶν ὀφθαλμοὺς τῷ τῆς ἡλίου δίσκου ἐκατεύσαι δύναται. καὶ ἀτενίζων ματαίως ἡρόληται, ἔδδ ῥυπτῶσα ἀξίνοια, θηρεύσασθαι πρὸς ἄγων εἰς ὄφελος δύναται.

Εὐτονίῳ. τε.

Ἐκολλήθη τῷ ἔδαφει ἡ ψυχὴ μου, λέγων ὁ ψαλμῳδὸς, ἄρῳτον μὲν τὴν πρὸς τὸ σῶμα αὐτῆς κοινωνίαν δηλοῖ, ὅτι τῷ ἔδαφει ἔσθις τῷ χόρῳ. ἔπειτα καὶ τὴν ἐκούσιον ταπεινώσιν ἑαυτῶν, ἦν ἐφ' οἷς ἡμαρτεν, ἐπέδειξατο. Ἦσα δὲ αὐτῆς καὶ τὸν λόγον τῷ θεῷ προσδοκῆσας τὸν ταπεινωμένον ἑαυτὸν ἀνψουῖτος.

Θεοδοσίῳ χολακτικῷ. τς.

Ὅτι πρότος εὐδότητα, οὐκ ἔστι μαρτυρεῖ, ὅτι ἐστὶ δούλου μέμψις ἐν αὐτῷ. ἀλλ' εἰ καὶ τυγχέτωσιν ἐπιγράγειο, ἰπῆρα γὰρ ἀλλὰ γνώμη γενίωμα ἡλευθέρωσιν ἴσθαι δὲ